

KORT NIEUWS

■ Het Medewerversplan heeft **Aegon** vorig jaar 54 nieuwe medewerkers opgeleverd, 12 procent van het totale aantal nieuwe mensen in dat jaar. Het Medewerversplan, eind 2007 ingevoerd, biedt Aegon-medewerkers een beloning van 2.500 euro als ze geschikte kandidaten aandragen.

■ Ruim een kwart van alle zorgdeclaraties van verzekeraar **FBTO** komt sinds vorig jaar digitaal binnen. Het gaat om enkele duizenden nota's per week, waarbij verzekerden dus de moeite nemen deze in te scannen.

■ **Financial DNA** Nederland bestaat drie jaar en heeft haar website vernieuwd.

■ **Aon** heeft een 'Verborgene Gebreken Verzekering' ontwikkeld voor de bouwsector.

■ De Goudse gaat samenwerken met opleidingsinstituut **Lindenhaeghe**. Onder de noemer Goudse Academy kan het intermediair dat samenwerkt met De Goudse diverse opleidingen volgen, vaak tegen gereduceerd tarief.

■ Op aanbeveling van de Nederlandse Staat is Herman Hintzen (52) benoemd in de raad van commissarissen van **Fortis Corporate Insurance**.

■ Reaal heeft een **Buitenhuisdekking** geïntroduceerd, deze kan ook door zzp'ers worden gesloten. Met de dekking zijn kostbare bezittingen ook buiten de woning tegen schade, diefstal en verlies verzekerd.

“Zembla heeft wel degelijk iets bereikt”

Contra-expert Anton Coolen heeft geen moment spijt van zijn optreden in het tv-programma Zembla. Hij blijft ook strijden tegen de druk die er volgens hem op de kwaliteit van schade-expertise is gekomen doordat verzekeraars expertisebureaus financieel afknijpen.

Coolen, die op 8 februari aan het woord kwam in de Zembla-uitzending 'Verzekerd van ellende': "De vrije tussenpersoon was erg blij met de uitzending. Ook van mijn klanten heb ik alleen maar positieve reacties gehad. De reacties vanuit verzekeraars en expertisebureaus waren negatief. Voor hen ben ik een soort judas. Wel positief waren de reacties van andere contra-experts. Een zei zelfs: Coolen haalt voor ons de kolen uit het vuur." Volgens het Verbond van Verzekeraars schetste de Zembla-redactie een eenzijdig beeld van de schaderegeling in Nederland en waren de getoonde incidenten niet meer dan dat. In het programma werd gesteld dat verzekeraars

structureel onder schadeclaims proberen uit te komen, onder meer door de schade-expertise aan te sturen en contra-expertise tegen te houden. Coolen bestrijdt dat sprake was van eenzijdigheid. "De Zembla-redactie had wel tachtig zaken."

Volgens Coolen is de invloed van verzekeraars bij expertisebureaus inderdaad enorm. "De tentakels van de maatschappijen bij expertisebureaus zijn zo groot... Experts moeten het doen tegen bedragen waar je amper voor kunt werken." Volgens Coolen verklaart de financiële grip mede waarom expertisebureaus verzekeraars niet hebben durven afvallen in of na Zembla. "Toen ik zelf nog expert was, had ik Stad Rotterdam als klant. Dat contract was 2 miljoen gulden per jaar. U gelooft toch niet dat ik tegen zo'n klant een grote mond opzette?"

Coolen wil wel toegeven dat hij zelf ook niet aan Zembla zou hebben meegewerkt "als ik niet financieel onafhankelijk was geweest. Anders had ik het niet

gedurfd. Want je weet dat je wordt afgeslacht". Dat hij in het programma preekte voor de eigen parochie van contra-expertise kan hem niet worden verweten, meent Coolen. "Natuurlijk maakte ik ook reclame voor contra-expertise. Dat ontken ik ook niet."

Coolen heeft totaal geen spijt dat hij aan het programma heeft meegewerkt. "Er is ook wel degelijk iets bereikt. Het Verbond van Verzekeraars heeft naar aanleiding van de uitzending gezegd dat niet onafhankelijke bureaus dit kenbaar moeten maken bij de klant. Het Nivre verklaarde dat een expert ook contra-expert mag zijn. Doordat hier nu voor het eerst duidelijkheid over is gegeven, kunnen we hier tegenin gaan. Het is immers hetzelfde als zeggen dat een officier van justitie ook als advocaat mag fungeren".

VERZEKERDE SOM

Overigens zit er volgens Coolen nog meer publiciteit aan te komen, onder meer met betrekking tot onderzoeksbureaus. Ook dan zal hij - desgevraagd - meewerken. Ondertussen zoekt hij zelf ook de publiciteit. Afgelopen week reageerde Coolen op een advies van het Nivre om "uitdrukkelijk aan de verzekerde kenbaar te maken dat aan een uitspraak over de toereikendheid van de verzekerde som bij de betreffende schaderegeling, geen rechten kunnen worden ontleend omtrent vaststelling van de toereikendheid van de verzekerde waarde voor het

evenement in het algemeen". Dit in gevallen waarin bureaus afspraken met opdrachtgevende verzekeraars hebben over zogenoemde verkorte rapportages waarbij de expert met 'ja' of 'nee' de toereikendheid van de verzekerde som beoordeelt.

De brief volgt na gevallen waarin verzekeraars experts hebben aangesproken op het feit dat een bestaande onderverzekering niet tijdens de expertise was geconstateerd, maar in de rapportage van de expert wel was aangegeven dat de verzekerde som toereikend was.

Volgens Coolen is ook deze problematiek het gevolg van het aandragen van de financiële duimschroef door verzekeraars. Expertisebureaus zijn gedwongen dermate laag in te schrijven op de tenders van verzekeraars dat, aldus Coolen, "het vaststellen van de waarde voor de schade financieel-economisch niet meer verantwoord volledig is uit te voeren. Dit terwijl zeer veel polisvoorwaarden de schade vaststellen door het verschil te bepalen tussen de waarde voor en onmiddellijk na het verzekerde voorval". "Is het niet verstandiger", vraagt Coolen zich af, "dat wij als belangenorganisatie (Nivre, red.) collectief gaan weigeren een waarde voor bepaling te doen als hier geen normale financiële beloning tegenover staat?" Coolen zou graag zien dat er een commissie wordt ingesteld die de problematiek opakt. ■

